

zaupati, marveč si mora le v svojih lastnih močeh rešenja iskati.

Kjer je pa trdna, požrtvujoča in stanovitna volja, ne more zmaga izostati. Ljudstvo, ki samo nad sebo ne obupa, ni zgubljeno!

Tega pa naj nihčér zmed nas ne pozabi, da bi pri tolikih in tako mogočih nasprotnikih greh, dà samomor bil, razcepljevati narodne moči. Če kedaj, nam je sedaj sloge treba.

Raznih misli itak le biti zamo-remo gledé onih načel, ktere za zdaj v drugej vrsti stojé, da toraj njih poravnanje čisto lahko prihodnjosti prepustimo. Za zdaj se moramo, kateri se pod zastavo naroda in dežele vojskujemo, edino le za to poganjati: da ohranimo narodne in deželne pravice... deželno samoupravo. (Nam Slovencem je ravno tako potreba, da smo v slovenskih pokrajinah sami svoji gospodje.) Delajmo toraj složno in z vsemi močmi; združimo se vsi v eno samo bojno vrsto proti skupnemu sovražniku: „složnost pelje do zmage!“

Tako se glasi možata beseda českih veljakov. Po prav resnem preudarku spoznamo tudi mi, da se nam je istih načel držati, ako hočemo z uspehom braniti slovenskemu ljudstvu pravice, brez kterih ni národnega življenja.

Ako s českimi veljaki pripoznavamo, da so nektère stvari, zastran kterih zamorejo narodnjaki raznih misli biti, ktere pa „za zdaj“ v drugej vrsti stojé, ter se poravnajo lahko v prihodnje, se nismo zneverili svojim konservativnim načelom, marveč postopamo po modrem političnem ravnilu: najprej pobiti sovražnika, potem še le staviti mirovne pogodbe. Naš vkupni sovražnik je liberalni centralizem, kteri ne prizanaša ne cerkvi ne narodom. Konservativna in narodna stranka imate tedaj z enim sovražnikom opraviti. Ako je ta po vzajemnem prizadevanji zmagán, potem pride, ako Avstriji zvezda sreče zatonula še ni, — federalizem, ki pomenja za nas Slovence vsaj upravno združenje. Kedar pa to dosežemo, potem si uravnamo dom od znotraj.

Cerkvene zadeve.

Prošnja kat. polit. društva v Konjicah.

Veslavno ces. in kr. ministerstvo deželne brambe! Prepokorno podpisani odbor se predrzne vesl. ces. in kr. ministerstvu sledečo prošnjo, ktero je kat. polit. društvo v Konjicah dnes enoglasno sklenilo, z največim spoštovanjem predložiti: Veslavno ces. in kr. ministerstvo deželne brambe naj v postavnem potu pripomore k premembni splošnega vojnega zakona gledé na enoletne prostovoljce tako, da se ti po opravljeni enoletni dejanski službi tudi morejo brez zadržka

izučiti bogoslovja in za duhovnike posvečeni biti, potem pa uvrstijo med vojne duhovnike. — To svojo prošnjo opira na sledeče razloge: Vojna postava od 5. decembra 1868 v §. 21 in sl. z napravo enoletnih prostovoljcev daje dijakom privoljenje, da v enem letu vojaščino odslužijo, in si vrh tega službino leto do 25. leta svoje starosti sami izvoliti zamorejo. Kedar so svoja leta doslužili, jim vojaščina ni više na potu, naj se učé ali pravo- ali modroslovja, ali tehnike ali zdravilstva, ali lekarstva, ali se v živinozdravilske šole podajo. Postava celó veleva, da se naj učenci zdravilstva kakor lekarstva tako za časa enoletnega izobraževanja, kakor za časa vojske svojemu poklicu primerno porabijo. Iz tega pa sledi, kako opravičena da je naša prošnja, ki meri na to, da se naj mladenčém, ki so cno leto prostovoljno v vojaškem stanu doslužili, ne brani, potem pripravljati se na duhovski stan, in po dovršenih šolah prejeti svete rede.

Po §. 25. vojne postave se sicer tudi „bogoslovceem, ki so se med vojsake uvrstili“, daje odpust, da zamorejo bogoslovske študije dovršiti in sveto mešnikovo posvečenje prejeti, ki se potem med vojne duhovnike uvrsté. Ali te dobrôte se le malo malo dijakov zamore deležnih storiti. Koliko jih je zlasti kmečkih sinov, ki bi pred 20. letom latinske šole dovršili? Večidel še le v 20. in 21. letu pridejo na vsenčilišča in v semenišča. Potem pa dobrot omenjenega §. 25, kakor ga je veslavno ces. in kr. ministerstvo deželne brambe doslej razlagalo, ne morejo više uživati. Če se bo pa še dalje omenjena postava tako razlagala, potem bode nad polovico manj bogoslovcev, v kratkem bo povsodi duhovnikov silno pomanjkovalo, kar pa ne bo le cerkvi, temuč tudi državi škodovalo. Odbor se nadeja, da bode veslavno ces. in kr. ministerstvo prošnjo tem bolj milostljivo uslišalo, ker vojni zakon od 5. dec. 1868, kteri v §. 1. vsakemu sposobnemu državljanu dolžnost nalaga, da osebno za vojaka služi, v §. 21. in sl. učenim stanovom veliko polajšanja dovoljuje, tedaj tudi duhovskega stanu prezreti ne bo mogel.

V Konjicah dne 29. decembra 1872.

Odbor kat. pol. društva v Konjicah.

Jožef Rozman l. r.
prvomestnik.

J. Voh l. r.
zapisovalec.

Gospodarske stvari.

49. občni zbor štajarske kmetijske družbe
v Gradcu 4. in 5. febr. 1873.

Dolžnost nam je, čeravno nismo v nobeni zvezi z graško kmetijsko družbo, gledé na podružnice, ki jih družba tudi po dolenjem štajarskem ima, razglasiti načrt 49temu občnemu zboru. —